

DOMOC SIĘ (1) *vb pf*

inf dom(o)c sie.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Domaganiem coś uzyskać, wymusić [czym na kim]: y niemożelz łye y Prawem więcej ná Krolu domoc/ rzeczeć Krol/ com z tobą zmowił toć dáię. OrzRozm Rv.

Formacje pochodne cf MOC.

SB